

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Овај свет Божији браћо и сестре, који гледамо својим телесним очима препун је дивних чудеса Божијих. Препун је дела руку Божијих али и дела руку људских. Како се човечанство ширило тако се и дела људска умножавала и то је код људи често изазивало дивљење и чуђење. Некада су људи се дивили делима руку Божијих као пророк и цар Давид. Он је гледајући звездано небо над собом и лепоту природе Божије узвикивао *како су дивна њвоја дела Госїоде све си ѓремудро сїворио*. Апостоли Христови, и они су путујући са њим по Галилеји тада, гледали и дивили се и грађевинама људским. Видећи храм јерусалимски од коликих камених блокова је саграђен они се задивише и рекоше гле каква грађевина и какво камење!

А и сам Господ Христос два пута записа у Јеванђељу *и Он се задивио*. Али чему? Нити делима руку Божијих, дакле, руку својих које је Он стварао са Оцем и Духом Светим, нити делима руку људских. Али се задивио. Задивио се великој вери коју је нашао у неким људима. О једној тако великој вери којој се Господ задивио говори и данашње свето Јеванђеље. Када Господ дође у Капернаум вели, изађе пред Њега један капетан, а он је био Римљанин, незнабожац, јер тада су Римљани господарили Палестином, приђе Господу да му нешто саопшти. И шта му саопштава? Слуга мој дома лежи болестан, узет, и мучи се веома. То рече и ућута. Ништа није тражио, није очекивао, није молио за било шта, него само га извештава – слуга мој је болестан и мучи се веома. Кроз те речи он је показао велику љубав не према своме сину, не према своме родитељу, не према своме детету него према једноме слуги. То показује да је тај капетан имао заиста велику и живу душу. Чуо је за Господа Христа да чини многа чудеса, пошао је к Њему да му каже своју муку, а Господ знајући то рече му: „Ја ћу доћи и исцелићу га.“ А капетан онда наставља свој говор: *Нисам достїојан да ућеш ѓод кров дома моїа неїо само реци реч и оздравиће слуга мој*. И ту своју веру потврђује примером *јер и*

ја сам човек, имам ѿод собом војнике, он је био капетан, имам војнике и кажем једноме иди ѿамо он иде, дођи он дође, и кажем служи своје учини ѿо он учини. Тако и ѿи само реци реч и оздравиће слуѿа мој.

Е тој вери тога капетана Господ се задивио. Видећи његову веру задиви се и рече онима који су га пратили, а Господа су увек пратиле велике групе и масе народа да слушају Његову божанску реч и науку и да гледају Његова предивна чудеса, и Он рече онима који га прате *заистѿа вам кажем овакве вере ни у Израилу не нађох.* Ни у изабраном Јеврејском народу који је био изабран од Бога да сачува праву веру не нађох овако јаке вере као код овога Римљанина, незнабошца, капетана. И онда завршава Господ и каже капетану: „Иди и како си веровао нека ти буде.“ И Јеванђеље завршава „и оздрави слуга његов од онога часа.“ То, тај крај управо потврђује велику веру овога капетана. Не веру у римске богове, не веру у некакве кипове, идоле, не веру у неког мађионичара него веру у Господа Христа.

Та реч Господа Христа упућена капетану упућена је и свима нама браћо и сестре. Јер та вера у Господа Христа, јака вера чини чудеса. То је вера која чуда ствара. Што је већа вера човек је све већи чудотворац. Капетан је имао тако јаку веру да његов слуга од тешке болести парализе оздрави онога часа. То показује браћо и сестре да Господ и нама врло често у нашем животу када смо у невољама, када смо у недоумицама, када нешто молимо и очекујемо да нам Господ нешто учини, Господ нам дошаптава – како верујеш нека ти онако буде. И ми браћо и сестре, данас овде сабрани и сви православни хришћани који чувају веру праву у Господа Христа, трудимо се да покажемо такву веру, да очувамо такву веру у Господ Христа, веру која чуда ствара. Јер Господ је за свога боравка на земљи исцелио многе болеснике од разних болести али увек је питао и постављао у неку руку услов *верујеш ли да ѿо моју учини ѿи?* И када је добијао потврдан одговор онда је се чудо и

дешавало. Значи није само слуга овога капетана оздравио по вери свога господара него и многи други болесници су оздрављали по сили своје вере. Верујеш ли да то могу учинити? Како си веровао нека ти тако буде. Тако је било и са оном женом Хананејком, тако је било и са онима слепима и губавима и многима другима које је Господ исцелио, увек на питање верујеш ли да то могу учинити? Или све је могуће ономе који верује. Када је онај отац довео сина бесомучнога да га исцели Господ, а Он каже све је могуће ономе који верује. То јест ако имаш веру биће ти по вери твојој.

Нека би Господ веру тога капетана, тада незнабошца а од тада хришћанина, утврдио и у нама самима. Да и ми имамо такву веру и да нам по нашој вери буде за све наше потребе и духовне и телесне за које се Господу молимо, да и ми чујемо тај благи глас Господњи – како си веровао нека ти тако буде.

Амин Боже дај.